

Jeg bruger udtryffeligt disse Udtryk, da jeg har lagt nøie Mærke til, at det ærede Medlem her ligeoverfor (Berg) har meget omhyggelig kun opfordret dem til at stemme imod Forslaget, som ikke kunde tænke sig under nogenformhelst tænkelig Form at kunne komme til at stemme for et saadant Tillæg. Jeg følger altsaa det ærede Medlem saa vidt, men gjør den Bemærkning, at, var det selve Lønningslovsforslagene, her laa for, var det en anden Sag; kun et Forslag som det foreliggende er det, jeg ikke kan tænke mig under nogenformhelst tænkelig Form at kunne komme til at stemme for.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges med 73 Stemmer mod 2.

Berg: Jeg vil foreslaa Sagen henvist til Finansudvalget; jeg har ikke talt med ærede Kolleger af Finansudvalget derom, men jeg gjør det af egen Drift, fordi jeg tror, det er rigtigt.

Solstein-Ledborg: Jeg skal tillade mig at anbefale det af det ærede Medlem stillede Forslag.

Uden yderligere Forhandling blev ovennævnte Forslag af Berg vedtaget uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folkethinget om Nedsettelse af et Udvalg angaaende en ærøst Arvesag.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2463).

Forslagsstilleren (Suel): Naar jeg har tilladt mig at stille Forslag om, at den paagjældende Sag henvises til et Udvalg, er Grunden nærmest denne, at det høie Thing tidligere gjentagne Gange har anbefalet denne Sag til Ministeriet, og at det altsaa nu vilde vise Mangel paa Holdning, isald det lod denne Sag falde uden først at have undersøgt den. Det var nemlig saaledes tidligere, at der kun optraadte Medlemmer til Fordel for de ansøgende Arvinger; men nu er det saa heldigt, at et æret Medlem er traadt i Strikken for den modsatte Opfattelse, og, efter

hvad vi sidst hørte, er der fremkommet skriftlige Oplysninger angaaende Sagen, som det dog ikke har været idetmindste mig muligt at blive bekendt med. Da der saaledes er kommet en dobbelt Opfattelse af denne Sag frem, er netop alle Betingelser tilstede, for at Sagen i et Udvalg kan faae den alsidige Drøftelse, hvortil den trænger, og det er nødvendigt, at dette sker, for at Thinget kan gjøre sig klart, om det efter de Oplysninger, der maatte fremkomme gennem Udvalget, vil fastholde sin Anbefaling af Sagen eller vil lade den falde. Det forekommer mig, at det høie Thing skylder sin egen Værdighed at foretage dette Skridt at nedsette et Udvalg, og jeg tvivler derfor ikke om, at Thinget vil give sit Samtykke til, at det sker. — Jeg skal imidlertid, medens jeg har Ordet, tillade mig at gaa lidt ind paa Sagens Realitet, idet jeg skal bemærke, at det nu er saa heldigt, at der foreligger en faktisk Fremstilling af Sagen, som er anset for rigtig fra alle Sider, nemlig den Fremstilling, jeg tillod mig at give under Finanslovens 2den Behandling. Om denne faktiske Fremstilling har nemlig det ærede Medlem (Smith), der er optraadt for den modsatte Retning, i sit sidste Foredrag erkjendt, at han samstemmer med den i Hovedsagen. Rigtig nok gav det ærede Medlem denne Tilfærdigelse paa en mindre coulant Maade, idet han erklærede, at Fremstillingen i Hovedsagen „ikke var urigtig“; men da, som bekendt, to Benægtelser ophæve hinanden og blive til en Bekræftelse, vil jeg med det ærede Medlems Tilladelse omsætte det til, at denne Fremstilling er i Hovedsagen rigtig, og af de enkelte Grindringer, som det ærede Medlem gjorde imod, hvad jeg senere fremsatte, angik ogsaa kun den ene de faktiske Omstændigheder. Det ærede Medlem mente, at jeg der havde taget feil, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret; efter de Aktstykker, jeg har til min Raadighed, er min Opfattelse fuldstommen korrekt, men jeg veed naturligvis ikke, hvilke Aktstykker det ærede Medlem har til sin Raadighed. Naar jeg har sagt, at Stedfaderen har kjøbt en Del af den paagjældende Eiendom af Stedfænnen, der var Gaardarving, og derved erkjendt ham som den rigtige Arving af Gaarden, saa er det givet, at der foreligger et Overdragelsesdokument for denne Del af Eiendommen til Stedfaderen, og det er ogsaa oplyst fra anden Side, at Gaardarvingen har faaet Penge for denne Del af Eiendommen, Penge, af hvilke han ganste vist synes at have afleveret nogle til Stedfaderen, Sættemanden, af Hensyn til, at denne havde Ret til at bruge Eiendommen i nogen Tid. Jeg tror ikke, at den gjorte Grindring mod min faktiske Fremstilling er rigtig. Det er muligt, at der er brugt en Mellemmand, for at ikke Sættemanden skulde skjøde fra sig selv til sig selv, men det forandrer ikke